

DOLECIEĆ (4) *vb pf*

o oraz oba e jasne.

inf dolecieć (1). \diamond *fut 3 sg* doleci (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XIX w.

Lecąc osiągnąć jakiś punkt przestrzeni (4) :

dolecieć czego (1): O kthorych [*radościach niebian*] łufznie mowić tho nie moiá głowá/ Bo Słońcá nie doleci nigdy s cieniá Sowá. *RejWiz* 115v.

Zwrot: »dolecieć do ziemie« [*szyk zmienny*] (2): *FalZioł* V 43v; iż [*Elefant*] [...] pochwyći człowieká/ wzgorę im ciśnie/ niżli doleci do źiemie/ zdechnie. *BielKron* 452.

W przen [na co] (1) : Słuchałz? czy moy głos nie może Dolećieć ná twoie łóże? *KochPieś* 24.

Formacje pochodne cf LECIEĆ.

BZ